

Baaring d. '3/1-55.

Høre Alle!

Ja, saa tager vi fat med for længe
hængende Skrivelyst, der har jo været saa meget
om gæm i den sidste Tid, saa den har faaet Lov
til at slumre i Fred og Ro, ja man kalder jo
denne Bog for en Vandringsbog, men om disse
Udtryk passer helt korrekt, ved jeg, ikke rigtig
hvad jeg skal sige til, for den vanderes jo
ikke saa længe ad Gangen, men har til gengæld
en Tendens til at opholde sig ret længe paa de
forskellige Herberger rundt om kring paa Turen.
Saa kom den ogsaa og saa bedre høre myt og
faa en hel Del at vide som ikke som den ikke ville
have hørt hvis den havde haft Hastværk.

I ~~høved~~ Tilfælde ved jeg da at ved at lægge hos
mig har hørt, at vi har solgt Ejendommen
her inde paa Marken og at jeg har købt en
Ejendomme oppe i Byen med knap 2 Td Land til
uden en del Tinghaan og ca. 1 Td Land Mark, der
vil jeg prøv at faa Lukkerover i, saa kan
Thorsvald faa den at arbejde i i Sommer

med Villen kan det være, jeg vil sælge det
til Byggegrunden, men nu ser vi hvordan det vil
indvirkke sig. Nu skulde vi se til at flytte
i løbet af en Uges Tid, Ruth gruer jo en Del
for alt det Rod, der bliver, inden vi kommer i
Orden, og nu inden vi skal have Konfirmation,
men vi maa jo se at faa det hele til at glide
og med god Vilje og en hel del Haardtkaft
gaar det jo ogsaa nok. Det ser ellers sort ind
i Gjælblikket for Flytningen, eller maake nærmere
hvidt, da det er Lige det fyger med i Gjælblikket
men det kan jo hurtigt slaa om igen, det danske
Klima er jo helt usædvanlig.

Ellers gaar det saa lunde med os alle her, lidt
slæbt med Forkølelse, har vi alle maattet igennem
men hvem har ikke mærket det, i denne vaade
og kolde Tid vi har haft. Læsten har først for nybrø
faaet den første Tand, det er jo lidt sent,
men Legeme siger jo at de Tænder, der kom over sent
er de stærkeste, saa det gør jo ikke noget, ellers
er hun skam ikke nogen Lurke, hun gaar stolt ~~med~~
rundt i Stuen ved Softe og andre Møbler, hun
kan støtse sig med samme Tider, maa hun jo,
hvis hun ikke kan maa at faa fat. lige dage

et par Trin i fri Gang, men hvem er jo, ikke
rigtig modig ved det endnu. Stem kom ogsaa sig
Far, det blev Renth ganske tydelig høre naar
hvem er kommet i Long om aftenen, og hvem
saa gior Hals fra sig derinde jeg plejer nu
at være lidt skejdisk for ikke sandt.

(Rindernes Trækket) vi kunde dem jo
efterhaanden. Naar det kom jo godt være sig.

ikke er saa ked af at gaa ind til kunde alligevel,
hvem er jo en Strik, til til Smit og sjov, men-eh-
- hvem kom jo ogsaa nok være hm, hm lidt alvorlig
som om liden, men det er der ogsaa et sort
Men næste der ikke kan blive ved ikke sandt.

Naar det lakker ad Lenge tid, og jeg vil
slutte for denne Gang og sender jer alle,
de kærlygsde Hilsener fra os alle her.

Kirsten, Marianne, Karin, Lilly.

Renth og Niels.